

Posio 17.-24.9.2016

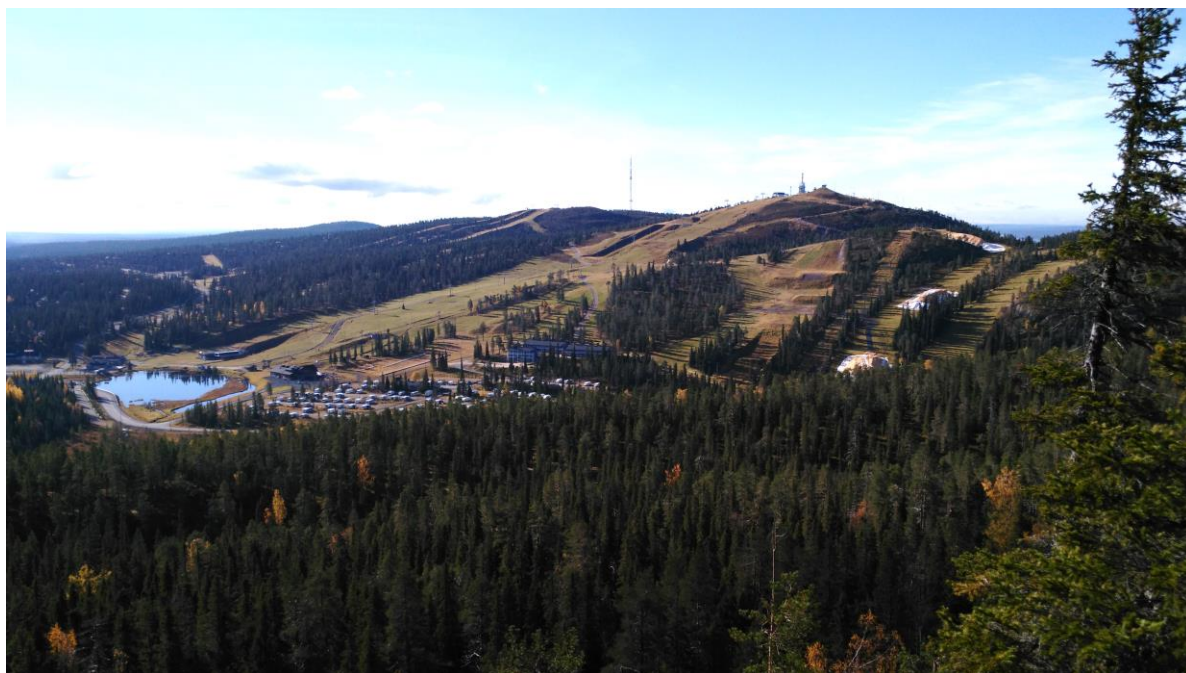
Sunnuntai 18.9.

Riisitunturilla Riisin rietas aikaamme vei, ajoissa takaisin malttaneet ei.
Pitkospuitakin matkalta puuttui. Välillä tuntui, että kengätkin juuttui.
Reissulla nähtiin ehyt niittylato, toiselle oli käynyt kato.
Kätkäjärvi laelta kauniisti välkehti, sydän siinä aivan läikehti.

Maanantai 19.9.

Ruka korkea tunturi Valtavaara vierellä. Kelpasi niitä astella ja katsella.
Maisemat mahtavan oloiset, mielelle mittaamattomat.
Ei vaaran laella yhtään tuullut. Sellaista en kokevani luullut.
Aurinko paistoi, nuotiomakkarat maistoi - jopa kuukkelit!

Tiistai 20.9.

Vahingossa syntyi komea Koivukönkään uoma, syynä oli vahtien humalluttava juoma. Kuljimme puron viertä rotkon pohjaa. Mikä kumma tänne ihmistä ohjaa? Kurun reunoja pirunpelloksi saattaisi luulla, paholaisen kiviä heittelevän kuulla. Asuakin ihminen yrittänyt oli aikoinaan, mutta pois oli hävinnyt huonouttaan. Karpaloitakin saimme maistella tuolla Korouoman suolla . Huikea oli Koron jää, eikä hullumpi hieman kostea sää. Illan päätti Annelin synttärei- ja eläkekakku ja rantasaunan lämpöiset löylyt.

Keskiviikko 21.9.

Tänään kohteena Karhunkierros pieni, monen unelmien täyttymys se lieni. Riippusillalla meni meidän tie, kun Niskakoski allamme kohisten vettä vie.

Kumiveneiden laskua Mylly- ja Aallokkokoskessa seurata saimme, samalla kun jyrkältä harjanteelta tukea haimme. Jyrävän veneet heittelehtivät tyhjinä, että ihmiset säilyisivät ehjinä. Kallioportin jyrkät portaat edettiin rauhassa koko 33 patikoijan nauhassa. Päivän kruunasi poronkäristys ja muusi. Aivan taivaallista, porukka huusi.

Torstai 22.9.

Oulangalla Könkään keino - luontopolulla nähtiin useampikin kelo.
Tutuksi tuli myös poron syyselo

Kiutaköngäs vedet vapaana vielä, mahtavaa meidän kuljeksia siellä.
Taistelutyön oli tehnyt Reino Rinne ja oli saanut muistomerkin sinne.
Luontokeskuksessa tunnelmallisen videon näimme. Kotimatalla vielä Korpihillaan
jäimme. Palkitun kuohiksen maustoi kuusenkerkkä, tiellä vielä moni poro herkkä.

Perjantai 23.9.

Aamulla kohteena oli Pentik ja Posio. Museossa oli useampikin osio.

Iltapäivällä nautittiin Kirin lähilenkit ja laavu. Ne toivottivat: tänne uudestaan saavu!
Kokonaisuudessaan lyhyempi ajomatka, uudet maastot ja ruoka maittoi,
vain saunan lämpö makuuhuoneissa haittoi.
Kiitosta myös sai uintimahdollisuus sekä väljempi aikataulu,
venytykset, tietovisat ja yhteislaulu.

Matkakertomuksen laati Ykä ja Kati